

N:o 3.

Af Herr Fåhræus, Olof Immanuel, angående riksdagskostnadernas bestridande af Riksgälds-kontoret.

Jag får vördsamt föreslå, att, i likhet med hvad vid föregående riksdagar egt rum, kostnaderna för Riksdagen skola af Riksgälds-kontoret bestridas, och att uppdrag måtte Stats-Utskottet meddelas att, till Riksdagens pröfning, afgifva förslag rörande sättet och ordningen för verkställigheten deraf.

Stockholm den 23 Januari 1868.

Ol. Im. Fåhræus.

N:o 4.

Af Herr Bergstedt, Carl Fredrik, angående beviljande af ett anslag å 2,500 R:dr årligen under tre år åt Professoren C. G. Malmström, för fullbordande af arbetet: »Sveriges politiska Historia från Carl XII:s död till statshöfningen 1772».

Den fosterländska häfdeforskningen har i alla tider med full rätt varit föremål för Riksdagens särskilda omvårdnad. Våra mest betydande historiska arbeten hafva endast med offentligt understöd kunnat utgifvas, emedan den inskränkta kretsen af läsare icke förmår att ersätta de kostnader, som till följd af bristande förarbeten drabbar hvarje författare, som bygger sitt arbete på sjelfständig forskning. Det är nu lång tid sedan Riksdagen hade tillfälle att genom anslag direkt understödja någon Svensk historieforskare; men ett sådant tillfälle är, efter min åsigt, nu för handen. År 1852 gafs åt dåvarande Akademie-Docenten, numera Historiarum Adjunkten vid
Upsala

Upsala Universitet, Professor Carl Gustaf Malmström riksstatens större reseanslag för att sätta honom i tillfälle att utomlands samla urkunder till Sveriges Historia, och detta anslag satte honom i tillfälle att i Utrikesministers-arkiven i Paris och London samt geheime-arkivet i Köpenhamn genomgå och afskrifva allt det viktigaste af dessa staters sändebuds berättelser till sina respektive regeringar om det politiska tillståndet i Sverige under den s. k. Frihetstiden, hvilka källor han sedermera förfullständigt genom omfattande studier af riksråds- och riksdags-protokollen under detta högst viktiga, men hittills endast ofullständigt bearbetade tidskifte. Frukten af dessa studier blef det bekanta arbetet *Sveriges politiska Historia från Carl XII:s död till statshvälfningen 1772*, hvaraf första delen utkom 1855 och andra delen, omfattande händelserna till och med det ryska kriget 1742 och 1743, utgafs 1863, och hvarmed fäderneslandets öden under detta skiftesrika tidevarf kunna anses vara, med all den tillförlitlighet som nu kända och tillgängliga källor det medgifva, i sina allmänna drag bestämda. Men på fortsättningen af detta betydande verk har allmänheten hittills förgäfvets väntat, emedan de löpande embetsgöromålen, alldenstund ordinarie Histor. Professorn såsom Statsråd icke utöfvar sitt embete — äfvensom andra offentliga uppdrag hittills hindrat dess författare, från att dervid lägga vidare hand, och sannolikt ännu längre, kanske för alltid, skola hindra det, såvida ej tillfälle till tjänstledighet kan honom beredas, medan han ännu befinner sig i sin mannaålders fulla kraft, och innan minnet, som väsentligen måste suppleera äfven de fullständigaste excerpter, börjar mattas och fördunklas. En tid af omkring tre år torde dertill kunna beräknas, och lär det återstående tidsområdet komma att upptaga två, möjligen tre delar. Jag förutsätter emellertid, i frågan om tjänstledighet, att den yngre akademiska lärare, som i sådant fall blefve förordnad att upprätthålla Professor Malmströms embetsåliggande, för det sålunda ökade arbetet skulle af ordinarie innehafvaren erhålla full ersättning, och det är för att sätta den senare i stånd att åt sin vikarie erbjuda en passande godtgörelse, och att i någon mån minska de enskilda uppoffringar, som en längre tids arkivforskning oundgängligt medföra, som jag anser Riksdagens medverkan af nöden. Jag får därför föreslå, att Riksdagen ville för en tid af tre år från och med år 1869 åt Professoren C. G. Malmström anslå 2,500 R:dr årligen, på det han måtte sättas i tillfälle, att utan afbrott i de honom åliggande akademiska funktionernas jemna fortgång, fullborda och utgifva sitt förberörda arbete.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 23 Januari 1868.

Carl Fredr. Bergstedt.